

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 maja 2008 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Małgorzata Małaszewska-Litwiniec
Sędziowie	Sędzia WSA Grzegorz Czerwiński Sędzia WSA Krystyna Napiórkowska (spr.)
Protokolant	Marek Lubasiński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **9 maja 2008 r.**
sprawy ze skargi **Ryszarda Łyszczka i Anny Łyszczek**
na **postanowienie Głównego Inspektora Sanitarnego**
z dnia **19 września 2007 r.** nr **GIS-HŚ-NZ-0254-705-2/GC/06/07**
w przedmiocie **umorzenia postępowania administracyjnego**

1. **uchyla zaskarżone postanowienie;**
2. **przyznaje ze środków budżetowych Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na rzecz adwokata Kajetana Królika prowadzącego Kancelarię Adwokacką pod adresem Plac Grzybowski 10 lok. 25 w Warszawie kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych oraz kwotę 52,80 (pięćdziesiąt dwa 80/100) złotych stanowiącą 22 % podatku VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie

Stary Referent

Marek Lubasiński

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 września 2007 r. Główny Inspektor Sanitarny na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 144 kpa, po rozpatrzeniu zażalenia Anny i Ryszarda Łyszczek, uchylił postanowienie Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Rzeszowie z dnia 18 września 2006 r. wskazujące środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą : Budowa stacji bazowej telefonii cyfrowej ERA BTS „ Boguchwała Centrum" Nosówka dz. nr 1409/02 i umorzył postępowanie pierwszej instancji.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ wskazał, iż w dniu 31 sierpnia 2007 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 158, poz. 1105.).

W związku ze zmianami wynikającymi z tego rozporządzenia stacja bazowa nie należy do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w art. 51 ust 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r., Nr 129, poz. 902 ze zm.).

W tej sytuacji organ odwoławczy uznał, że realizacja przedmiotowej stacji bazowej nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w trybie art. 46 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz wymaganych do jej wydania uzgodnień.

Skargę na powyższe postanowienie wnieśli Anna i Ryszard Łyszczek podnosząc, iż organ opóźnił wydanie postanowienia celowo, ażeby sprawę rozpatrzyć po wejściu w życie zmiany w/w rozporządzenia.

Ponadto skarżący wskazali na negatywne oddziaływanie stacji bazowej dla środowiska.

W odpowiedzi na skargę Główny Inspektor Sanitarny wniósł o jej oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonym postanowieniu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie należało uchylić, albowiem wydano je z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, tj. art. 7,77 § 1 i 107 § 3 kpa, które to naruszenie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Stosownie do treści art. 46 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (dz. U. z 2006 r., Nr 129, poz. 902 ze zm. - zwanej dalej: „Poś”) uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zwanej dalej „decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach” wymaga realizacja:

- planowanego przedsięwzięcia mogącego oddziaływać na środowisko, określonego w art. 51 ust. 1 pkt. 1 i 2 ,

- planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w art. 51 ust. 1 pkt. 1 i 2, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 200 lub nie wynika z tej ochrony, jeżeli może ono znacząco oddziaływać na ten obszar.

Według stanu prawnego obowiązującego w dacie wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko określonym w art. 51 ust 1 pkt. 1 Poś, jest przedsięwzięcie, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest obowiązkowe.

Przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w art. 51 ust.1 pkt 2 Poś jest przedsięwzięcie, dla którego obowiązek sporządzenia raportu może być stwierdzony na podstawie art.51 ust. 2 Poś.

Zgodnie z art. 48 ust.2 pkt 1a w związku z art. 57 Poś przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy w zakresie wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia - w przypadku m.in. przedsięwzięć wymagających decyzji o pozwoleniu na budowę - z organami inspekcji sanitarnej. Z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzonego przez mgr inż. Leszka Laskosz na potrzeby niniejszej sprawy wynika, iż planowana inwestycja nie jest bezpośrednio związana z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, stąd przyjąć należy, iż obowiązek uzyskania dla tej inwestycji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (i wymaganych w toku tego postępowania uzgodnień sanitarnych) istniałby tylko wtedy, gdyby inwestycja byłaby przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego sporządzenie raportu byłoby obligatoryjne albo co najmniej fakultatywne. O ile zatem

Sygn. akt IV SA/Wa 2356/07

inwestycja byłaby przedsięwzięciem, w odniesieniu do którego przepisy prawa nie przewidują możliwości sporządzenia raportu, nawet w sposób fakultatywny, to nie istniałby obowiązek uzyskania dla tej inwestycji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a tym samym uzgodnień sanitarnych.

Określenie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko nastąpiło w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. (tekst pierwotny - Dz.U. nr 257, poz.2573), wydanym na podstawie art.51 ust.8 Poś. Zgodnie z § 2 ust.1 pkt 7 rozporządzenia w brzmieniu pierwotnym sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagają instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, emitujące pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 100 W, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 8 sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko mogą wymagać instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, emitujące pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, niewymienione w § 2 ust. 1 pkt 7.

Z raportu wynika, iż stacja bazowa będąca przedmiotem inwestycji ma być wyposażona w urządzenia promieniujące pola elektromagnetyczne, których izotropowa moc promieniowania wyniesie ponad 100 W. W skład stacji mają wejść m.in. trzy pary antena sektorowych kategorii AS-5, 4 anteny paraboliczne mikrolinii o specyfikacji technicznej AN-1 i 2 anteny paraboliczne mikrolinii o specyfikacji technicznej AM-2. Maksymalna moc wypromieniowana izotropowo każdej z anten typu AM-2 wynosi 8709,6 W.

Powyższe parametry przesądzają o tym, iż w dacie wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, poprzez złożenie w dniu 20 lipca 2006 r. wniosku w tym zakresie, w której to dacie obowiązywało rozporządzenie w wersji przed nowelizacją (tj. w wersji sprzed 31 sierpnia 2007 r.) inwestycja należała do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu jest obligatoryjne (§2 ust.1 pkt 7 rozporządzenia).

W dniu 31 sierpnia 2007 r. rozporządzenie z dnia 9 listopada 2004 r. zostało znowelizowane. Zgodnie z § 2 ust.1 pkt 7 rozporządzenia w brzmieniu znowelizowanym sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagają instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300.000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi:

- a) nie mniej niż 2.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) nie mniej niż 5.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) nie mniej niż 10.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) nie mniej niż 20.000 W.

Zgodnie z §3 ust.1 pkt 8 rozporządzenia w brzmieniu po nowelizacji sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko mogą wymagać instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, niewymienione w § 2 ust. 1 pkt 7, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300.000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi:

- a) nie mniej niż 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) nie mniej niż 100 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) nie mniej niż 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

d) nie mniej niż 1.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

e) nie mniej niż 2.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

f) nie mniej niż 5.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m i nie mniejszej niż 150 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

g) nie mniej niż 10.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 300 m i nie mniejszej niż 200 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny.

Z powyższego wynika, iż kryteria, według których kwalifikuje się daną inwestycję jako wymagającą sporządzenia raportu obligatoryjnie, czy też fakultatywnie uległy zmianom. Kryterium tym nie jest już tylko wartość równoważnej mocy promieniowana izotropowo wyznaczonego oraz częstotliwość wartość emisji pola elektromagnetycznego, ale również odległość miejsc dostępnych dla ludności od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny.

Kryteria te uznać należy za zliberalizowane w stosunku do stanu wcześniejszego, albowiem o wymogu sporządzenia raportu nie przesądza sam fakt spełniania przez inwestycję określonych parametrów technicznych. Rozstrzygająca jest bowiem lokalizacja wokół terenu inwestycji miejsc dostępnych dla ludności. Wynika stąd, iż dwie inwestycje charakteryzujące się takimi samymi wartościami równoważnej mocy promieniowana izotropowo wyznaczonego oraz częstotliwości emisji pola elektromagnetycznego, niemniej inną odległością miejsc dostępnych dla ludności, mogą uzyskać różną kwalifikację z punktu widzenia tego, czy stanowią przedsięwzięcia, o których mowa w art.51 ust.1 pkt 1 i 2 Poś, czy też nie. Nowelizacja rozporządzenia weszła w życie w dniu 31 sierpnia 2007 r., a zatem w toku trwania postępowania o uzgodnienie przez organy inspekcji sanitarnej warunków realizacji przedsięwzięcia. Rozporządzenie nowelizujące rozporządzenie z dnia 9 listopada 2004 r., tj. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 r. (Dz. U. Nr 158, poz.1105) nie przewidziało przepisów intertemporalnych, stąd nowelizacja wywołuje skutki prawne również w odniesieniu do postępowań administracyjnych wszczętych przed wejściem jej w życie. Zasadnie uznał zatem

Główny Inspektor Sanitarny, orzekający w dniu 19 września 2007 r., iż jest nowym stanem prawnym związany.

Organ odwoławczy stwierdził, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż zgodnie z raportem maksymalna równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny sektorowej wynosi 1172,5 W, natomiast miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości większej niż 150 metrów od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny.

W ocenie Sądu powyższe ustalenia organu uznać należy jednak za niedostatecznie szczegółowe, gdyż nie pozwalają one jednoznacznie wywieść, iż w świetle obowiązujących w dacie orzekania przez organ przepisów brak było podstaw do uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

Organ zobowiązany był bowiem do wskazania konkretnej odległości od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anten, w której znajdują się miejsca dostępne dla ludności, z powołaniem się na źródło takich ustaleń.

Wskazać należy, iż w świetle uregulowań kodeksu postępowania administracyjnego na organie spoczywa obowiązek przestrzegania zasady dochodzenia prawdy obiektywnej - art. 7 kpa poprzez podejmowanie wszelkich niezbędnych kroków zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, a także obowiązek wyczerpującego zebrania, rozpatrzenia i oceny materiału dowodowego - art. 77 § 1 kpa i art. 80 kpa oraz obowiązek uzasadnienia rozstrzygnięcia według wymagań określonych w art. 107 § 3 kpa.

W sprawie niniejszej organ winien był ustalić dla każdej z anten, czy w określonej w znowelizowanym rozporządzeniu odległości w przestrzeni oddziaływania wiązki promieniowania danej anteny znajdują się miejsca dostępne dla ludzi.

I dopiero w oparciu o tak przeprowadzoną analizę wskazać czy zachodzi bądź nie zachodzi przypadek wymieniony w cytowanym powyżej przepisie.

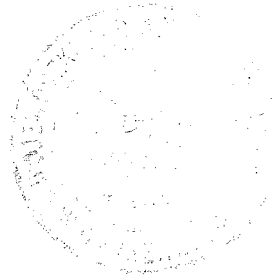
Organ nie przeprowadził rozważań w tym zakresie, co stanowi naruszenie art. 7 kpa, 77 § 1 kpa, 80 kpa i 107 § 3 kpa, mogące mieć wpływ na wynik sprawy, co skutkuje koniecznością uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Zasadnym jest również podnieść, iż w razie ustalenia przez organ, że obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie wynika z art. 46 ust. 1 pkt. 1 w związku z art. 51 ust. 1 pkt. 2 ustawy Poś i § 3 ust. 1 pkt. 8 powoływanego

Sygn. akt IV SA/Wa 2356/07

rozporządzenia Rady Ministrów, to Główny Inspektor Sanitarny, jako organ uzgadniający powinien odmówić uzgodnienia, wskazując na brak podstaw prawnych do jego dokonania, a nie umarzać postępowanie.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art.145 § 1 pkt 1 lit. c oraz art.152 p.p.s.a.

Za zgodność z oryginałem:
Na oryginalu właściwe podpisanie

Starszy Referent

Marek Lubasiński